

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

10.daļa: Pasaules Māte. Sievietīgā Sākotne. Centri.

6.nodaļa: Helēna Blavatska un “Slepenā Doktrīna”.

270.

25.paragrāfā vārdi: ... “nav pareizi domāt, ka Mana Drauga mēģinājums varētu būt neizdevies...” attiecas uz teosofu biedrības dibināšanas mēģinājumu. Kā jau Jūs zināt, Helēna Blavatska sūtīta pasaulē dot lielo darbu “Slepenā Doktrīna”, lai izkustinātu cilvēces apziņu, kas bija nonākusi strupceļā, kā arī lai pateiktu patiesību par spiritismu un tā novērstu daudzas šīs aizrautības postošās sekas un briesmas, kas draud nezinātājiem no pieskaršanās šim viņpasaules sakaru novadam. Tajā laikā spiritisms ātri izplatījās, sevišķi Amerikā, un jau pieņēma nejēdzīgus un bīstamus veidus.

Ņemot vērā H.P. Blavatskas līdzstrādnieku izteikto vēlēšanos nodibināt biedrību attīstītāko apziņu iepazīstināšanai ar visu reliģiju un filozofiju ezotērisko pusi, Mahatma K.H. deva savu piekrišanu šādu biedrību vadīt. Šis pasākums organizēts ar H.P. Blavatskas, pulkveža G. Olkota, Džedza un vēl dažu personu atbalstu. Viss tas beigās izveidojās par šodien pastāvošo teosofisko kustību. Tās vēsturi var izlasīt Maharmu Vēstulēs Sinnetam un pašas H.P. Blavatskas vēstulju krājumā tam pašam Sinnetam. Helenas Blavatskas nestā mācība savu lielo darbu veica, t.i., visā pasaulē atmodināja un izkustināja daudzas apziņas. Un teosofu biedrības nodaļas to ļoti veicināja. Tādēļ nevar teikt, ka mēģinājums nebija izdevies. Protams, ja nebūtu smagās cilvēka dabas, tad rezultāti varētu būt daudzkārt lielāki. Tomēr apgalvojums par neveiksmi nāk no tumšajiem spēkiem. Kā teikts – “apziņas pakāpes ir izveidojušās izturīgas.” Man jāpiebilst, ka Amerikā kustība saistība galvenokārt ar H.P. Blavatskas vārdu, tā ļoti izplatās un ieviešas dzīvē. Mahatma K.H. pielika daudz pūļu teosofiskā centra dibināšanā un pat saslima, saskaroties ar zemākajiem zemes slāņiem un cilvēku aurām, un Viņam bija nepieciešams uz kādu laiku doties pilnīgā izolācijā vienā no mirstīgajiem nepieejamiem Tibetas tempļa torņiem.

271.

Tagad gribu jūs brīdināt, cik bīstams ir grāmatu okultisms. Milzums viskaitīgāko grāmatu ir izlaists grāmatu tirgū. Varbūt par laimi, ne visas tās tulkotas krievu valodā. Kā teikts: - “Daudz ir roku darījumu, kam trūkst skaistuma, zināšanu un godīguma.”

Lielais Skolotājs ir teicis – “tikai Blavatska zināja”, un mūsu uzdevumus nākotnē būs nostādīt pienācīgā augstumā šīs lielās sievietes-mocekles godināšanu. Ja Jūs pazītu visu literatūru par Blavatsku un visas rīcības un nodevības, kas viņu aptvēra, Jūs pārņemtu šausmas par nepatiesības, neģēlības un tumsonības bezdibeni, protams, tieši no pēdējā izriet visas nelietības.

272.

Kas attiecas uz jautājumu – “kā izpaužas sieviešu vairākuma sabiedrība? “Iziet vajag no galvenā, tādēļ arī atbildēšu – pasaules līdzsvara izveidošanā. Tieši izveidojusies nelīdzsvarotība draud ar cilvēces un planētas bojā eju. Pasaule nevar pastāvēt, ja satracināti esības pamati. Daudz runāts Mācībā par šo tēmu, un var brīnišķīgi attīstīt domu izejot no dotajiem mājieniem. Minēšu dažus apstiprinājumus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

10.daļa: Pasaules Māte. Sievietīgā Sākotne. Centri.

6.nodaļa: Helēna Blavatsla un “Slepenā Doktrīna”.

“Pasaules varenā līdzsvara karogu uzdots pacelt sievietei. Tā ir pienācis laiks, kad sievietei vajag atkarot savas tiesības, kuras tai atņemtas, kā arī tās, kuras viņa atdevusi labprātīgi.”

Vērojamais vispasaules sabrukums, vērojamā draudošā daudzo tautu deģenerēšanās ir gadsimteņu nelīdzsvarotības, sievietības sākotnes pakļaušanas un apspiešanas sekas. Pazemojot sievieti, vīrietis ir pazemojis sevi, un bez patiesa bruņnieciskuma atdzimšanas gars nevar pacelties.

Vēl ir teikts: “Kā Skolotājs rada caur mācekļiem, tā sieviete rada caur vīrietisko sākotni. Tādēļ sieviete garīgi paceļ vīrieti.” Tātad, sievietei pašai tā jāpaceļas garīgi, tikumiski un intelektuāli, lai aizrautu arī vīrieti sev līdzī. Atcerieties NK gleznu “Vedošā”. Tā sievietei jāpieņem viņai lemtā vieta. Viņai jāklūst ne tikai pilntiesīgai līdzstrādniecei visas dzīves celtniecībā, bet arī iedvesmotājai uz dzīves varoņdarbiem. Vislielākais uzdevums ir tas, lai apgārtu un atveseļotu cilvēci, iedvešot tai tiekšanos pēc varonīguma un daiļuma. Bet jāiesāk tieši ar sevis pašas pārraudzīšanu, tādēļ, aicinājums sievietēm ir vispirms aicinājums uz pašas pilnveidošanos, savas cieņas apzināšanos, savas dižās nozīmības apzināšanos, liekot ar to pašas Būtības pamatus un stimulējot radīšanu un daiļumu. Ir teikts: - “Pasaules līdzsvars nevar izveidoties bez patiesas Sākotņu izpratnes. Tādēļ nostiprināsimies apziņā izprast līdzsvara varenumu kā Esības, Sākotņu un Daiļuma stimulu. Tādēļ tik nepieciešami apstiprināt garā Sievietes Sākotnes nozīmi.”

Es liktu kā moto – “Garīgums, Varoņdarbs, Daiļums” – šī trijotne ietver sevī visu.

273.

Katram cilvēkam jāiemācās un jāpārvalda kaut viena meistarība un amats. Tā doma par sievietes misiju bija mans sapnis jau no bērna dienām. Tas dzīvoja manī zem nosaukuma – “Mūsu – cīnītāju apvienība”, un es šīs māsas redzēju kā gaismas un prieka nesējas mūsu dzimtenes smagajos apstākļos. Šajā apvienībā atspoguļojās visas dzīves nozares. Tādēļ viena māsu daļa nodevās medicīnai, otrām bija jāpazīst agrokultūras pamati, trešām – jābūt skolotājām vispār, vai spējīgām lektorēm dažādās zinātņu un sabiedriskās celtniecības nozarēs, kas spētu masām saprotamā veidā to visu izskaidrot. Protams, nodarbošanās ar mākslām un to pasniegšana ieņēma izcilu vietu apvienībā, tāpat kā krāsas, skaņas, aromātu un to iedarbības uz cilvēka pašsajūtu – studēšana. Bet “Dzīvās Ētikas” pamatu iedzīvināšanai vajadzēja izdaiļot visu cēlo māsu – cīnītāju darbību. Tādi bija mani sapņi, kuri, protams, auga samērīgi ar apziņas paplašināšanos. Un pašreiz mums jādomā par tuvo nākotni un jātiecas pulcināt tīras dvēseles, kas pašreizliedzīgi ies šajā darbā. Jo šādu māsu un darbinieču būs vajadzīga vesela armija, lai apmierinātu masu izsalkumu. Ir jau pienācis laiks pulcināt spējīgu skolotāju – audzinātāju kadrus. Tādēļ, ja kaut kas no šīs programmas Jūsu grupā realizētos, tad tas būtu derīgi daudzējādā ziņā. Mācības grāmatās tik skaisti ir teikts par šīm māsām: “Lai viņas kļūst tuvas tautai. Lai saka: “Tuvs cilvēks ir ieradies.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

10.daļa: Pasaules Māte. Sievietīgā Sākotne. Centri.

6.nodaļa: Helēna Blavatsla un “Slepenā Doktrīna”.

Grupai, kas studē Dzīvās Ētikas Mācību, vispirms jāaizrāda uz nepieciešamību izprast varoņdarbu un pašai dziedzīgu kalpošanu tuvākajam un vispārības labumam. Jebkurš pseidokultisms, jebkuri vingrinājumi psihisma attīstīšanai ir stingri aizliegti. Māceklim jācenšas attīstīties garīgi, atmodināt savu jūtīgumu, kas iespējams tikai, šķīstot sirdi un domāšanu no jebkuriem aizpriedumiem un gataviem uzskatiem, tas ir, pie paplašinātas apziņas un sirds degšanas uz varoņdarbu. Protams, šī programma ir pieejama tikai mazākumam, jo maz ir to, kas saprot un vērtē patieso skaistumu un tās pavadoni – vienkāršību. Vairums mīl pieblīvēt savu apziņu ar viņiem maz saprotamām formulām un par visu augstāk vērtē dažādas psihiskas izpausmes, neņemot vērā to, ka jebkurš psihisms bez Augstākā Vadītāja ir šķērslis patiesas garīgas attīstības ceļā.

Ņemot vērā Jūsu aprakstītās grūtības, es Sieviešu Apvienībā izdalītu atsevišķu grupu, pieņemot tajā tikai patiesi stingrās domāšanā un kuras saprot, ka padevība ir visretākā īpašība. Šī grupa varētu turpināt “Dzīvās Ētikas” grāmatu studēšanu, pārējām, iegūstot vispusīgas zināšanas un izglītību ar tām lekcijām un nodarbībām, kas varētu tikt noorganizētas pie Sieviešu misijas saskaņā ar paredzēto programmu. Tāpat es nedomāju, ka varētu sagaidīt kaut ko produktīvu un derīgu no reliģijas pulciņa, kurā ieietu baznīcas garā noskaņotie. Jo tieši šaurais baznīciskums sagrozīja visu Kristus Mācību un ir tik tālu no nākotnes evolūcijas. Es domāju, ka Jūsu garīgais gans pieder pie tām gaišajām un tām ļoti retajām dvēselēm, kas ir aptvērušas, ka ar nedzīvu dogmatiku nevar iekļūt evolūcijas straumē. Personīgi man bija laime sastapt dažus ļoti izglītotus garīgos kalpus. Bet ar šauri baznīciskiem skolotājiem Jums, bez šaubām, agri vai vēlū iznāks konflikts. Tādēļ, ņemot vērā tik daudzus nedrošus un dažādi domājošos, es noorganizētu atsevišķu reliģijas pulciņu. Bet grupu, kas studē Dzīvo Ētiku, es izdalītu un pielaistu tajā ar lielu izlasi. Necentieties pēc daudzuma, bet tikai pēc kvalitātes! Vienmēr jāņem vērā cilvēka apziņa. Ja pat tie, kas nostājušies uz mācekļa ceļa un uzskata sevi kā pavirzījušos uz priekšu, pie pirmā gadījuma – kad Patiesība viņiem tiek pierādīta jaunā aspektā – samulst un sāk pat zaimot. Lūk, kādēļ uzņemšana mācekļos ir visretākā parādība un, kā saka, rokas pirkstu ir pārāk daudz viņu skaitam. Tiem, kas stājas uz mācekļa ceļa ir jāiziet daudziem pārbaudījumiem, pirms tie var tikt pielaisti atzīto mācekļu kandidātos.